

En l'època de l'Imperi Romà, a l'est del Mediterrani (a l'Israel actual), neix una religió hereva del judaisme: el **cristianisme**, relacionada amb la figura històrica de **Jesús**. La peculiaritat d'aquesta religió, enfront de la concepció religiosa majoritària –el politeisme–, era afirmar l'existència d'*un sol Déu* (forma de pensar que s'anomena **monoteisme**). Aquesta religió esdevindrà l'oficial dins l'Imperi Romà, i anul·larà les altres.

La història del cristianisme és, en gran mesura, la història de la nostra cultura més directa. El cristianisme i l'**islamisme** són les dues grans religions monoteistes, les que tenen un major nombre de creients i tenen grans àrees d'influència.

Al voltant de les religions monoteistes apareixen dues noves actituds: l'**agnosticisme** i, més recentment, l'**ateisme**. El primer manifesta la seva incapacitat d'entendre tota idea que va més enllà dels límits naturals del coneixement. L'ateisme nega l'existència de Déu; els seus orígens es troben en el racionalisme del segle XVII i es desenvolupa al segle XIX (Marx, Nietzsche, Freud).

